

Sygn. akt IV U 800/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Koronowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Grądzik

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2014r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania A. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 25 lipca 2014r. znak: (...)

o przeliczenie emerytury

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od skarżącego A. W. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IV U 800/14

UZASADNIENIE

Skarżący A. W. wniósł odwołanie od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 25 lipca 2014r., znak (...), którą to decyzją organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przeliczenia emerytury z uwzględnieniem okresów czynnej służby wojskowej. Wnioskodawca wywodził, że skoro pobierano od niego składki, to prawo do emerytury przysługuje mu z uwzględnieniem wszystkich lat pracy, tj. 27 lat w wojsku i 27 lat poza nim.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany domagał się jego oddalenia i zasądzenia kosztów procesu. Organ rentowy powołał się na przepisy ustawy z dnia 7 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r. poz. 1440 ze zmianami; dalej: ustawa emerytalna) i wyjaśnił, że wniosek o przeliczenie załatwiono odmownie z uwagi na przysługiwanie wnioskodawcy prawa do emerytury określonej w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że spór dotyczył prawa, a nie faktów. Wobec tego wystarczy przybliżyć, że skarżący urodził się dnia (...) Decyzją z dnia 13 czerwca 2013r., znak (...), przyznano wnioskodawcy prawo do emerytury, przy obliczaniu której uwzględniono okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze 25 lat, 1 m-ca i 24 dni, tj. przypadające tylko od dnia 14 października 1987r., czyli po zakończeniu pełnienia przez skarżącego służby wojskowej od dnia 27 października 1960r. do dnia 13 października 1987r. Z tytułu odbywania zawodowej służby wojskowej wnioskodawca

już w dacie wniosku o emeryturę z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych otrzymywał emeryturę wypłacaną przez Wojskowe Biuro Emerytalne pod numerem (...).

W dniu 15 lipca 2014r. ubezpieczony złożył wniosek o zaliczenie okresu służby wojskowej przy obliczaniu wysokości emerytury przysługującej z ZUS. Zaskarżoną decyzją z dnia 25 lipca 2014r. pozwany odmówił wnioskowanego przeliczenia.

(bezsporne, ponadto wniosek i kwestionariusz, raport ustalenia uprawnień do świadczenia decyzje z dnia 13 czerwca 2013r. i z dnia 25 lipca 2014r. oraz wniosek z dnia 15 lipca 2014r. k.1-3, 40-41, 46-47, 63 i 65 pliku emerytalnego z 2013r.)

Przechodząc do rozważań prawnych, wyjaśnić należy, że art. 2 ust. 2 ustawy emerytalnej stanowi, iż świadczenia na warunkach i w wysokości określonych w ustawie przysługują również m.in. żołnierzom zawodowym, jeżeli nie spełniają oni warunków do nabycia prawa lub utracili prawo do świadczeń określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób, oraz członkom rodzin pozostałym po tych osobach. Art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej wskazuje, że do okresów składkowych zalicza się okresy czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim. Do przepisów tych odwołuje się art. 5 ust. 2a ustawy emerytalnej, zgodnie z którym okresów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, nie uwzględnia się przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości, jeżeli z ich tytułu ustalono prawo do świadczeń pieniężnych określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2, czyli m.in. żołnierzy zawodowych.

Skarżący bezspornie otrzymuje emeryturę z tytułu pełnienia zawodowej służby wojskowej. Nie twierdzi przy tym, aby prawo to przyznano tylko z tytułu niektórych okresów pełnienia takiej służby. W opisaney sytuacji przepis art. 5 ust. 2a ustawy emerytalnej jednoznacznie sprzeciwia się wyłączeniu wybranych okresów, już raz zaliczonych do stażu emerytalnego w celu uzyskania emerytury wojskowej, by teraz te same okresy zaliczyć ponownie w celu podwyższenia emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zagadnienie to było już przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który tożsame stanowisko zajmował dwukrotnie, tj. w wyroku z dnia 12 lipca 2012r. w sprawie II UK 326/11 (LEX nr 1274973) i z dnia 27 sierpnia 2013r. w sprawie II UK 22/13 (LEX nr 1375192).

W opisaney sytuacji nie zachodziły podstawy do przeliczenia emerytury. Zgodnie bowiem z art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość, a okoliczności takie nie zachodziły w rozpatrywanej sprawie.

Sąd oddalił zgłoszony na rozprawie wniosek skarżącego o wystąpienie do Sądu Najwyższego o wyjaśnienie występującego w sprawie zagadnienia prawnego i o zwrócenie się do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym. Możliwość wystąpienia do Sądu Najwyższego o wyjaśnienie występującego w sprawie zagadnienia prawnego jest uprawnieniem sądu tylko II instancji, na co wskazuje art. 390§1 kpc. Z kolei wystosowanie pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego w trybie art. 193 Konstytucji RP jest prawem, a nie obowiązkiem Sądu, co wynika z treści przywołanego przepisu „Každy sąd może przedstawić Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne co do zgodności aktu normatywnego z Konstytucją (...)”. Sąd nie widzi w niniejszej sprawie takiej potrzeby, bowiem zapewnienie osobie uprawnionej do emerytury wojskowej świadczenia w wysokości uwzględniającej również okresy zatrudnienia poza zawodową służbą wojskową ustawodawca przewidział w art. 14 ustawy z dnia 10 grudnia 1993r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz.U. z 2013r. poz. 666 ze zmianami). Nie ma więc podstaw do podważania domniemania konstytucyjności art. 5 ust. 2a ustawy emerytalnej, skoro prawa skarżącego mogą zostać zaspokojone w stosownym zakresie w postępowaniu dotyczącym wysokości emerytury wojskowej.

Mając na uwadze powyższe Sąd, stosownie do art. 477¹⁴ §1 kpc, oddalił odwołanie jako bezpodstawne (pkt I. wyroku).

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 ust. 1 i 3 i art. 99 kpc oraz §11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013r. poz. 490). Zasądzona na rzecz pozwanego kwota to stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego w sprawie rozpatrywanego rodzaju (pkt II. wyroku).